

**Tematyka kompleksowa dla grup:
„Mali Odkrywcy”, „Smerfy”, „Ekoludki”.**

Wiosenne przebudzenia (30.03. – 03.04)

Hej, hej Przedszkolaki !!! witamy Was serdecznie i zapraszamy do zajęć i zabaw o tematyce wiosennej.

1. Na początek piosenka pt. „Wiosenne buziaki” www.youtube.com.

Po jej wysłuchaniu rozmowa na temat treści:

- O czym jest ta piosenka?
- po czym poznajemy, że przyszła do nas wiosna?
- co robią zwierzęta, kiedy robi się coraz cieplej?

Określanie nastroju piosenki i charakteru melodii. W ciągu tygodnia nauka piosenki: jej melodii i tekstu.

- I. Już rozgościła się wiosna,
słońce i kwiaty przyniosła.
Huśta się lekko na tęczy,
motyle i ptaki ślą wiośnie buziaki.
Ref.: Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.
Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiośnie.
Hop, hop, raz, dwa, trzy,
bzyczą już pszczoły i kwitną bzy.
A całe miasto całusy śle,
bez wiosny było tu źle.
Ref.: Hop, hop...

- II. Słońce rozdaje promyki,
gonią się w lesie strumyki.
Mrówki zaczęły porządki,
a grube ślimaki ślą wiośnie buziaki.
Ref.: Hop, hop...

Kwiaty swe płatki umyły
i świeże stroje włożyły.

Budzą się wszystkie zwierzaki.
Kociaki i psiaki ślą wiosnie buziaki.
Ref.: Hop, hop...

2. Zabawa dydaktyczna "Czy znamy te pory roku". Dwa obrazki kojarzące się z porami roku – zimą i wiosną, małe obrazki z charakterystycznymi oznakami obu pór roku. Porównywanie dwóch obrazków: kojarzących się z zimą i kojarzących się z wiosną, nazywanie oznak charakterystycznych dla tych pór roku, umieszczanie obrazków kojarzących się z daną porą roku pod obrazkiem z tą porą roku, np. zima: bałwan, sanki, narty, szalik, rękawiczki, ośnieżone drzewo, śnieżynki, lodowe sople; wiosna: krokusy, przebiśniegi, bocian, jaskółka, żaba, bazie na wierzbie, drzewo z listkami. Można utrwalić nazwy wszystkich pór roku. **Zapraszamy do obejrzenia filmu edukacyjnego „Bingo i Bongo” -cztery pory roku – bajki dla dzieci po polsku [www. Bajkowa. TV](http://www.Bajkowa.TV)**

3. Trochę wiosennej gimnastyki.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa **Idziemy na spacer.** Rodzic wyznacza w jednym miejscu pokoju przedszkole. Dziecko staje w nim. Na hasło: **Idziemy na spacer**, dziecko opuszcza przedszkole i biega w różnych kierunkach, spaceruje, podskakuje. Na hasło: **Idziemy do przedszkola**, szybko wraca na wyznaczone miejsce.
- Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – **Słońko wschodzi i zachodzi.** Dziecko stopniowo podnosi się z przysiadu do stania, wyciąga ręce w górę i obraca się wokół własnej osi – słońko wstało i świeci, następnie powoli wraca do przysiadu i kuli się – słońko zaszło.
- Zabawa ruchowa z elementem równowagi – **Bocian na łące.** Dziecko jest bocianem. Chodzi po łące, wysoko unosząc kolana. Co pewien czas zatrzymuje się, staje na jednej nodze, wystawia złączone dłonie przed siebie, rytmicznie porusza nimi jak dziobem i powtarza: Kle, kle, kle, żabki mi się chce.
- Zabawa ruchowa z elementem podskoku – **Przestraszona żabka.** Dziecko jest żabką. Naśladuje skoki żabki. Kłaśnięcie jest sygnałem, że zbliża się bocian. Przestraszona żabka nieruchomieje. Dwa kłaśnięcia są sygnałem, że bocian odszedł, i żabka może dalej skakać.
- Zabawa ruchowa – **Przebudzone pszczołka.** Dziecko jest pszczołką. Porusza się po pokoju, cichutko bzycząc i machając skrzydełkami (palcami dłoni) na wysokości ramion. Na sygnał „szukaj kwiatka” przykuca w wyznaczonym przez rodzica miejscu.
- Marsz po pokoju z rytmicznym wymawianiem tekstu: **Wiosenko, wiosenko, zielona panienko, przybywaj z daleka, już dłużej nie zwlekaj.**

4. Słuchanie wiersza Bożeny Głodkowskiej Wiosna i moda.

• **Zabawa” Jaka jest wiosna?”**

Rodzic cicho wypowiada kolejne litery alfabetu, a wybrane dziecko w dowolnej chwili mówi: stop. Dzieci podają określenie, jakie według nich pasuje do wiosny. Musi ono zaczynać się na głoskę, na której zatrzymał się rodzic, np. k – wiosna jest kolorowa
p – wiosna jest pachnąca

s – wiosna jest słoneczna
r – wiosna jest radosna

• **Słuchanie wiersza Bożeny Głodkowskiej „Wiosna i moda”.**

Pod koniec zimy wiosna
wyjęła żurnali stosik.
– W co mam się ubrać? – dumiała
– co w tym sezonie się nosi?

Założyć sukienkę w kropki?
A może golf? No i spodnie?
Co wybrać, by być na czasie
i nie wyglądać niemodnie?
Torebkę wziąć czy koszyczek?
Na szyję apaszkę cienką,
na głowę – kapelusz z piórkiem
czy lepiej beret z antenką?

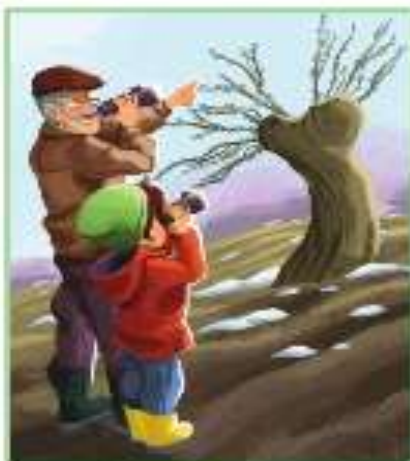
(W tym czasie... – Gdzież ta wiosna?
– pytali wszyscy wokół.
– Zaspała? Zapomniała?
Nie będzie jej w tym roku?)

I przyszła w zielonych rajstopach,
w powiewnej złocistej sukience
i miała wianek z pierwiosnków,
a w ręce trzymała kaczeńce.

Pachniała jak sklep z perfumami
– wszak była calutka w kwiatach,
sypała płatkami jak deszczem –
i tak już zostało do lata.

- Rozmowa na temat wiersza.
  - Jaki problem miała wiosna?
  - W co postanowiła się ubrać?
  - Jak wyglądała?
  - Jakie kolory kojarzą się z wiosną? Dlaczego?
- Zabawa słowna pod hasłem: Jak wyglądałby świat, gdyby wszystko było zielone?

Figurki po szarych liniach. Powiedz, które zwierzęta obserwowali dziadek i Olek.

lornetka

lupa

Przeczytaj wyrazy z nauczycielem lub samodzielnie! Do czego służą przedmioty przedstawione na zdjęciach?

5. Odkrywamy literę ł, ł: wielką i małą w oparciu o wyrazy podstawowe : łąka, łądoga.

Określanie pierwszej głoski w słowie łądoga, łąka (wyjaśnienie znaczenia słów). Dzielenie na sylaby i głoski wyrazów podstawowych (5,6latki). Układanie schematów wyrazów (z białych kartoników - tyle kartoników, ile głosek) i modeli wyrazów (z kartoników niebieskich – spółgłoski i kartoników czerwonych – samogłoski): łądoga, łąka. (6latki). Głoska ł jest spółgłoską, oznaczamy ją na niebiesko. Pod schematami słów zaznaczają miejsca głoski ł niebieskimi kartonikami. Zaznaczają na czerwono miejsca samogłosek. Pozostałe głoski zaznaczają na niebiesko. Przypomnienie dzieciom, kiedy stosuje się wielką literę w wyrazach. Szukanie słów zawierających głoskę „ł” na początku (łopata, łuk, łubin...), na końcu (dół, muł, stół...) oraz w środku (bułka, pałac, igła...). Pisanie litery „ł,ł” po śladach lub dla chętnych dzieci samodzielnie. Kolorowanie obrazków. Można wykorzystać film edukacyjny : **Alfabet –**

litera ł – polskie litery abecadła dla dzieci po polsku, bajka edukacyjna ABC Zabawa www.youtube.com

6. Zabawa matematyczna – Wiosna na łące. Cele: przeliczanie w zakresie 10; poznawanie nazw mieszkańców łąki. Rozmowa na temat zwierząt, które mogą powitać wiosnę na łące. Można zaproponować dziecku wspólne obejrzenie filmów edukacyjnych umieszczonych na www.youtube.com:

Mieszkańcy łąki – film o robakach – bajka edukacyjna dla dzieci po polsku lub łąka – rośliny i zwierzęta, Edvard Grieg- Poranek.

Zadania matematyczne – Motyle i kwiaty. Liczmany, np. klocki. Rodzic przedstawia dzieciom sytuację, np. Pewnego dnia zakwitły na łące 2 stokrotki; następnego dnia zakwitły jeszcze 3. Ile stokrotek zakwitło na łące?

Dzieci układają liczmany, liczą je i odpowiadają na pytanie. (dzieci 5-letnie)

Dzieci układają działanie: $2 + 3 = 5$ odczytują je i odpowiadają na pytanie. (dzieci 6-letnie)

Tak samo postępują przy kolejnych zadaniach.

– Na łące rośnię 8 stokrotek. Dzieci zerwały 4 stokrotki. Ile stokrotek zostało?

– W słoneczny dzień nad łąką fruwały 4 motylki cytrynki. Za chwilę przyleciało jeszcze 6 motylków. Ile motylków fruwa teraz nad łąką?

– Na kwiatkach siedziało 10 motylków cytrynków. 3 motylki odfrunęły. Ile motylków zostało na kwiatkach?

7. Zabawa plastyczna – Pierwsze bazie. Wydieranka z papieru. Potrzeba: kolorowy papier, szare gazety, nożyczki, klej. Dziecko przykleja na kartce wazon wycięty po liniach narysowanych przez rodzica., na wazonie przykleja paski papieru wydarte z szarych gazet (gałązki); dokleja po obu stronach gałązek wydarte z gazet niewielkie owale – bazie.

8. Pierwszy motyl – praca plastyczna. Zapoznanie z budową motyla. Oglądanie filmu Motyle www.youtube.com – do wyboru. Ciało motyla jest zbudowane z trzech części: głowy, tułowia, odwłoka. Na głowie motyl ma parę oczu (złożonych), parę czułków oraz ssący aparat gębowy. Tułów składa się z trzech segmentów, na których znajdują się trzy pary odnóży. Od tułowia odchodzą dwie pary skrzydeł pokrytych łuskami, słuchanie ich nazw. Rysowanie motyla przez dzieci. Ozdabianie wg inwencji twórczej. Można wysłuchać piosenkę Motyle w wykonaniu DJ Miki.

9. Zabawa Szukamy rymów do wiosennych słów. Rodzic wymawia słowa kojarzące się z wiosną, a dzieci podają do nich rymy. wiosna – sosna, radosna, skowronek – dzwonek, sasanka – pisanka, krokus – hokus-pokus...

10. Opowieść ruchowa połączona z ćwiczeniami ortofonicznymi – Wiosno, gdzie jesteś? Dziecko naśladuje czynności i odgłosy, o których opowiada rodzic.

Olek nie mógł się doczekać nadejścia wiosny. Postanowił wyjść do ogrodu i jej poszukać (dziecko maszeruje w różnych kierunkach). Zobaczył drzewa z pąkami, delikatnie poruszające się na wietrze (naśladuje poruszające się drzewa i ich szum). W oddali usłyszał śpiew ptaków (naśladuje śpiew ptaków). Nad domem krążyły dwa bociany (biega z szeroko rozłożonymi rękami), a potem brodziły po trawie, wysoko ponosząc nogi, i

rozglądały się w poszukiwaniu żabek (maszeruje z wysokim unoszeniem kolan, rozglądać się na boki). Klekotały cichutko, aby ich nie splotyć (cicho naśladuje klekot bocianów). Żabki zauważyły niebezpieczeństwo i skakały w różnych kierunkach, aby się ukryć (naśladuje żabie skoki). Nawoływały się cichutko (cicho kumka), aby nie zwrócić na siebie uwagi. Było ciepło i przyjemnie. Olek przeciągnął się, aby rozprostować kości (przeciąga się). Nagle nad uchem usłyszał ciche bzyczenie. To pszczoła krążyła nad jego głową (naśladuje brzęczenie pszczoły). Chłopiec przestraszył się. Zaczął uciekać. Wymachiwał rękami, aby ją odgonić (biega i wymachuje rękami). Nagle jego uwagę zwróciły kolorowe kwiaty. Olek pochylił się i je powąchał (naśladuje wąchanie kwiatów), a potem głośno kichnął (kicha: aaa... psik!). „Nie muszę już dalej szukać wiosny” – pomyślał zadowolony, a potem, uśmiechnięty, wrócił do domu (maszeruje, uśmiechając się do siebie).

11. Rozmowa na temat wczesnowiosennych kwiatów. Rozpoznawanie kwiatów wiosennych na stronach internetowych. Nazywanie niektórych z nich: przebiśnieg, krokus, zawilec, sasanka. Wyjaśnienie dziecku dlaczego niektóre z nich są pod ochroną.

Ochrona gatunkowa roślin to prawny sposób zabezpieczenia rzadko występujących gatunków dziko rosnących roślin zagrożonych wyginięciem. Gatunków chronionych nie wolno niszczyć, zrywać, zbierać, sprzedawać, nabywać, przewozić przez granicę państwa, nie można niszczyć ich siedlisk itp. W niemal wszystkich państwach są gatunki roślin podlegających ochronie. W Polsce za początki ochrony gatunkowej uważa się przepisy chroniące cisa, jakie obowiązywały już w średniowieczu.

12. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Ozimina”. Cele: rozwijanie mowy; utrwalanie oznak wiosny.

Zbliżała się wiosna. Słońce świeciło coraz mocniej, a dni stawały się coraz dłuższe. Olek z Adą przeglądali księgozbiór babci i dziadka. Były tam książki o przyrodzie.

– Dziadku, co to jest ozimina? – zapytał Olek.

– To są rośliny, najczęściej zboża, które wysiewa się jesienią, bo lubią spędzać zimę pod śniegiem. Wtedy najlepiej rosną.

– A ja myślałem, że to są zimne lody! Na przykład ozimina waniliowa, ozimina czekoladowa...

– Cha, cha, cha! Poproszę dwie kulki oziminy rzepakowej – roześmiał się dziadek. – Świetnie to wymyśliłeś. Jednak oziminy nie sprzedaje się w cukierniach ani w lodziarniach. Jeśli chcecie, możemy się zaraz wybrać na spacer i sprawdzić, jakie są oznaki wiosny i co wykiełkowało na polach.

– Ja wolę zostać z babcią – powiedziała Ada. – Poczekam, aż wiosna sama do mnie przyjdzie.

– Mam pomysł – stwierdziła babcia. – Wy idźcie szukać wiosny na polach, a my z Adą sprawdzimy, czy przypadkiem nie ukryła się w naszym ogródku.

Olek z dziadkiem wyruszyli na poszukiwanie wiosny. Szli skrajem lasu, a Olek co chwilę przystawał i pytał dziadka o nazwy roślin. Podziwiali białe zawilce i fioletowe przylaszczki. Olek miał trudności z wymówieniem słowa „przylaszczka” i było dużo śmiechu. Dziadek, wielbiciel i znawca ptaków, opowiadał Olkowi o przylatujących na wiosnę ptakach.

– Na pewno przylecą do nas bociany i jaskółki – powiedział Olek. – A jakich ptaków nie wymieniłem?

– Są takie niewielkie szare ptaki z białymi brzegami na ogonku. Na pewno usłyszymy ich przepiękny śpiew nad polami.

– Już mi się przypomniało! To skowronki! – zawołał Olek. – Brawo! A znasz taki wierszyk?

Dziadek przystanął, wcielił się w aktora na scenie i zaczął recytować:

Szpak się spotkał ze skowronkiem.

– Przyszła wiosna! Leć na łąkę!

Czas na twoje ptasie trele,
z tobą będzie nam weselej.

– Drogi szpaku – rzekł skowronek –
gardło całe mam czerwone,
łykam syrop i pigułki,
niech kukają więc kukułki.

Kuku, kuku – wiosna śpiewa!

Pąki rosną już na drzewach.

Kuku, wiosna!

Wiosna, kuku!

Będzie radość do rozpuku!

Olek pochwalił dziadka za świetną pamięć i ocenił jego wystąpienie na szóstkę.

Słońce grzało coraz mocniej. Za zakrętem polnej drogi Olek zobaczył zielone pole. Ciągnęło się aż po horyzont.

– Dziadku, to wygląda jak zielone morze!

– To jest właśnie ozimina rzepakowa. Rzepak kwitnie na żółto. A tam rosną jęczmień i żyto, widzisz?

– Tak! I te wszystkie rośliny spały pod śniegiem przez całą zimę?

– Tak. A kiedy słońce roztopiło śnieg, od razu napiły się wody.

– Mądre te zboża – podsumował Olek.

– Wiedzą, kiedy leżeć, kiedy kwitnąć i kiedy dojrzewać.

– Czasami pogoda płąta figle i niszczy całą uprawę, niestety. Nie może być ani zbyt zimno, ani zbyt gorąco, bo rośliny obudzą się za wcześnie.

– Tak jak niedźwiedź – zauważył Olek. – Jeśli obudzi się za wcześnie, to będzie ziewał przez cały czas.

Wracając, nazrywali naręcze wierzbowych bazi, bo Ada uwielbiała je głaskać. Bazie są milutkie jak kotki. W oddali usłyszeli cudny śpiew skowronka.

„To już naprawdę wiosna!” – pomyślał Olek.

W ogródku spotkali Adę, która zrobiła swój własny malutki klombik.

– Zobacz, to są fioletowe krokusy, a te białe dzwoneczki to przebiśniegi, bo przebiły śnieg, żeby wyrosnąć – wyjaśniła bratu.

– A my widzieliśmy rzepak i słyszeliśmy skowronka. A tu mam dla ciebie bukiet kotków – Olek wręczył siostrze bazie.

– Kizie-mizie! – ucieszyła się dziewczynka, a potem szepnęła bratu na ucho: – Chodź, pokażę ci robale...

– Robale? Jakie robale?

– Kwitnące. Wyrosły na drzewie.

Podeszli do drzewa, z którego zwisały żółto-zielone rośliny, wyglądające jak włochate gąsienice. Było ich tak dużo, że przypominały setki małych żółtych warkoczyków.

– Robaczywe drzewo. Nie boisz się?

– Nie. Na początku myślałam, że to robaki, ale babcia mi powiedziała, że to jest leszczyna. A wiesz, co z niej wyrośnie?

- Leszcze, czyli ryby – zażartował Olek.
  - Nie wygłupiaj się. Wyrosną z niej orzechy laskowe – pochwaliła się swoją wiedzą Ada.
- Tego dnia wszyscy poczuli wiosnę. Powietrze pachniało parującą ziemią, kwiatami i świeżością. Nikt nie miał ochoty oglądać telewizji ani nawet słuchać radia, bo wokoło odbywał się ptasi koncert. Dziadek pogwizdywał wesoło i planował, co nowego posadzi w ogrodzie.
- A co zrobisz, jak wiosna się jutro schowa i znowu będzie zimno? – zapytała Ada.
  - Wiosna? Przecież u nas w domu zawsze jest wiosna. – Jak to? – Wiosna to wasza babcia! – powiedział dziadek i dał babci całusa.

Wiosna, wiosna. Tata taty i Olek spacerowali pod lasem. A tam kwiaty – zawilce i inne. Za to na polu ozimina.

Ada lubi bazie (kotki). Dostała od Olka cały bukiet. Ada pokazała mu robale. Co to za robale?

Rozmowa na temat opowiadania.

- Co to jest ozimina?
- Gdzie poszli Olek z dziadkiem?
- Jakie oznaki wiosny widzieli?
- Co to są bazie-kotki?
- Co robiła Ada?
- Co to są robale?

13. Zabawa ruchowa Podglądamy przyrodę. Dziecko, w leżeniu przodem (na brzuchu), naśladuje obserwowanie przyrody przez lornetki. Trzyma przed oczami dłonie zwinęte w pięści i co chwilę stara się podnieść łokcie tak, aby nie dotykały podłogi.

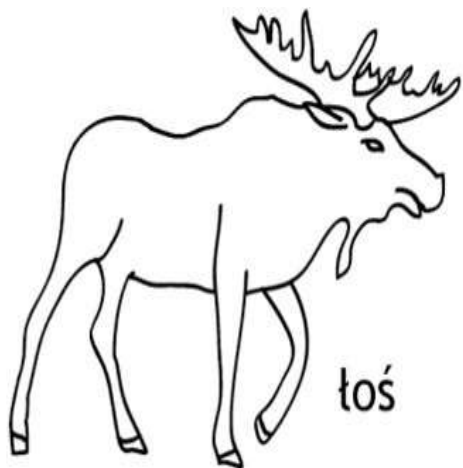

14. Zabawa Czy to już wiosna? Zielony kartonowy listek dla dziecka. Dziecko podnosi w górę zielony, kartonowy listek wtedy, kiedy usłyszy informację zapowiadającą wiosnę.

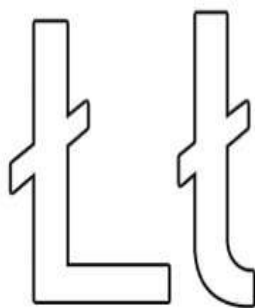
- Po trawie chodzą bociany.
- W lesie wyrosły prawdziwki i kurki.
- Mocno świeci słońce i dni są coraz dłuższe.
- W ogrodzie zakwitły przebiśniegi i krokusy.
- Dzieci zjeżdżają z górki na nartach.
- Na drzewach pojawiły się zielone listki.
- Wieje mroźny wiatr i sypie śnieg.
- Nad stawem kumkają żaby.

Dziecko mówi o tym, jak jego zdaniem powinna wyglądać wiosna. Uzasadnianie swoich opinii.

Życzymy wszystkim aktywnej zabawy i trzymajcie się ciepłutko. Pozdrawiają Was wszystkie panie. Buziaczki!!!

łoś

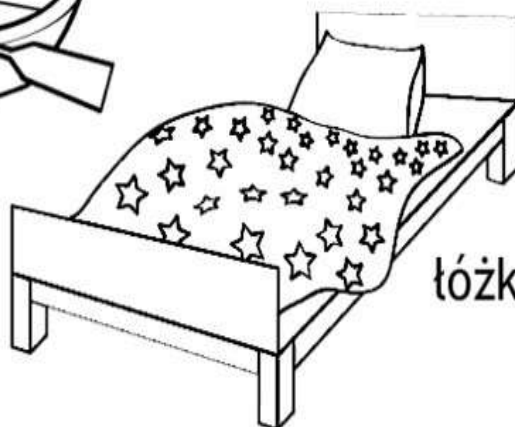
łyżwa

łódź

łopata

łóżko

Karty pracy, cz. 3, s. 52–53. Nazywanie oznak wiosny przedstawionych na zdjęciach (zając z młodymi, krokusy, lecące bociany, przebiśniegi, motyle cytrynki, kwitnące wierzba i leszczyna, kra, skowronek, czajka,

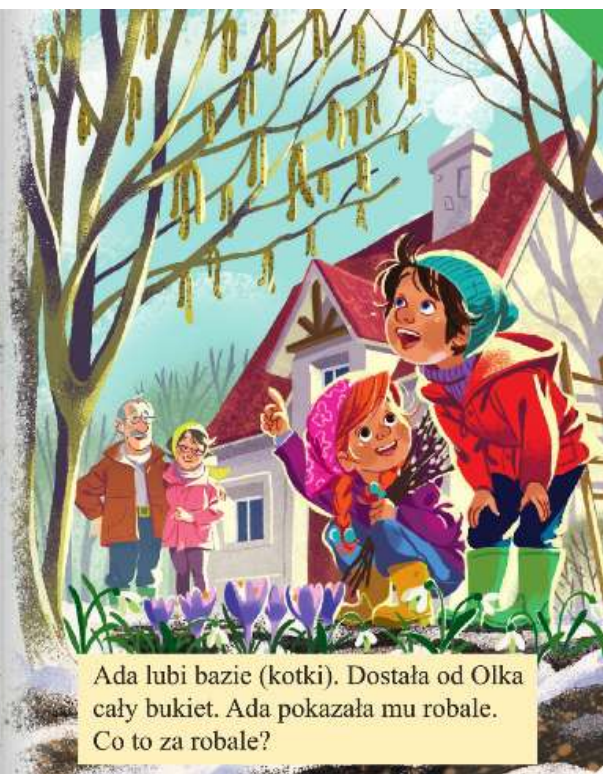
deszcz). Słuchanie wiersza L. Łącz Już. Nauka wiersza fragmentami, metodą ze słuchu. Rysowanie po śladach rysunków motyli. Kolorowanie ich tak, aby przypominały motyla cytrynka. • Zabawa muzyczno-ruchowa Kaprysy pogody (przewodnik, cz. 4, s. 72).

- Opisywanie, co przedstawia obrazek. • Określanie pierwszych głosek w słowie łodyga i nazwach rysunków. • Rysowanie po śladach rysunków. • Zaznaczenie liter ł, Ł w wyrazach.

Wyodrębnianie wyrazu podstawowego – łodyga. Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 46–47. N. pyta: Część jakiego kwiatka pokazuje siostrze Olek? Jaką część krokusa wskazuje czerwona strzałka na obrazku? • Analiza i synteza słuchowa słowa łodyga. Dzieci dzielą słowo łodyga na głoski i na sylaby. Liczą, ile w słowie jest sylab, a ile głosek. Wymieniają kolejno wszystkie głoski • Budowanie schematu słowa łodyga. Białe kartoniki dla każdego dziecka. Dzieci układają tyle kartoników, ile sylab słyszą w słowie łodyga. Rozsuwają kartoniki i wymieniają głośno sylaby. Następnie układają tyle kartoników, ile głosek słyszą w słowie łodyga. Wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników. • Budowanie schematu słowa łatka. Białe kartoniki dla każdego dziecka. N. wyjaśnia, że do ogrodu często przychodzi kotek, który ma łaciate futerko. Dziadek nazwał go łatka. N. wymawia imię kota z podziałem na głoski. Dzieci dokonują syntezy i wymawiają słowo głośno. Następnie samodzielnie dzielą słowo na sylaby i na głoski. Układają schemat słowa łatka. • Budowanie modeli słów: łodyga, łatka. Czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki dla każdego dziecka. Dzieci głośno wymieniają głoski w słowach. Wypowiadają głoskę ł: długo: łłłłł... krótko: ł, ł, ł, ł... 86 • Odkrywanie litery ł, Ł. Kartoniki z literami ł, Ł dla N., kartoniki z literami ł, Ł dla każdego dziecka. N. pokazuje litery ł: małą i wielką, drukowane. Dzieci określają ich wygląd. Umieszczają kartoniki z literami ł, Ł we właściwych miejscach pod modelami słów: łodyga, łatka. Dzieci przypominają, kiedy stosujemy wielką literę. • Umieszczenie kartoników z poznanymi literami we właściwych miejscach pod modelami. Kartoniki z literami: o, d, y, g, a, t, k (dla każdego dziecka). Dzieci umieszczają brakujące litery pod modelami słów: łodyga, łatka. Czytają wyrazy łodyga, łatka. • Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 46–49. • Nazywanie zdjęć. • Dzielenie ich nazw na głoski. • Rysowanie pod każdym zdjęciem tyłu kresek, z ilu głosek składa się jego nazwa. • Zaznaczanie na niebiesko liter ł, Ł w wyrazach. • Czytanie sylab, wyrazów, zdań. • Czytanie nazw kwiatów. • Rozwiązywanie rebusów. • Wodzenie palcem po literze ł: małej i wielkiej, pisanej. Pisanie liter ł,

Wiosna, wiosna. Tata taty i Olek spacerowali pod lasem. A tam kwiaty – zawilce i inne. Za to na polu ozimina.

Ada lubi bazie (kotki). Dostała od Olka cały bukiet. Ada pokazała mu robale. Co to za robale?